

стійкого, цілісного характеру, забезпечить оптимальний розподіл функцій і завдань. А саме, необхідно вдосконалити чинні нормативно-правові акти, щоб, нарешті, дало змогу надати Рахунковій палаті повного статусу незалежності та можливість впливати на фінанси підконтрольних об'єктів.

Література:

1. Гуцаленко Л.В. Державний фінансовий контроль. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів / Л.В. Гуцаленко, В.А. Дерій, М.М. Коцупатрий. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 424 с.

2. Звіт Рахункової палати за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.acrada.gov.ua/doccatalog/document/16751480/Zvit_RP_2016.pdf

3. Койчева О.С. Рахункова палата як суб'єкт фінансового контролю.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юридичних наук / О.С. Койчева. – Одеса, 2016. – 24 с.

4. Про Рахункову палату: Закон України від 11.07.1996р. № 315/96-ВР // zakon.rada.gov.ua

5. Про Рахункову палату: Закон України від 2.07.2015р. № 576-VIII // zakon.rada.gov.ua

УДК 351(075)

Економічні науки

РЕФОРМУВАННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ФАКТОР РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ РЕФОРМ

Семенова Є.В.,

студентка економічної спеціальності

Національний авіаційний університет

м. Київ, Україна

Науковий керівник – к.е.н., доц. Білявський В.М

Дії щодо переосмислення змісту та спрямованості реформ публічного адміністрування у провідних країнах світу (подальше удосконалення демократичних процесів) відбуваються завдяки: кардинальним змінам у зовнішньому глобалізованому середовищі, трансформації сутності і ролі держави в громадянському суспільстві (через розвиток інформаційних технологій) і незадоволеності громадян досить жорсткими бюрократичними формами державного управління.

Саме тому в роботі було розглянуто основні течії публічного управління, кожна з яких має свої особливості. Так, *перша течія* – це «нова економіка – новий менеджмент – нове публічне управління», її головною метою є «ефективне урядування». Інструментарій, що використовуються для аналізу за даною течією доволі різноманітний і включає такі компоненти, як: контролінг, бенчмаркінг, «бережливий» менеджмент, запровадження нової економічної думки, побудованої на обліку результатів діяльності у сфері публічного управління. Головна ж увага в цій течії приділяється новому публічному менеджменту, який виокремив стратегію, лідерство і контроль від застосування та виконання. Процес публічного управління співставляється з ринковим процесом, тобто адміністрація стає організацією з виробництва та надання послуг, в свою чергу послуга стає продуктом, а роль населення зводиться до об'єкту впливу, а не як клієнту, якому надаються послуги. Наразі, в Україні починає широко використовуватись потенціал громадянського суспільства для вирішення публічних завдань, таким чином органи державної влади та місцевого самоврядування отримують гнучку реакцію на зміну попиту громадян на публічні блага та послуги.

Не менш багатогранною є така течія як – «політика і політичні мережі – інституціональний аналіз – самоврядні мережеві структури та комунікаційний менеджмент». Усі ці поняття між собою тісно пов'язані, тому особливості цієї течії розриваються саме завдяки поєднанню даних понять, як в теоретичних дослідженнях так і в практичній діяльності господарюючих суб'єктів. Відштовхуючись від вищесказаного, в роботі, можемо дати наступне визначен-

ня політики, як певної діяльності, що бере за свою основу публічну владу, політичні мережі якої складаються з соціальних інститутів, які у свою чергу регулюють весь процес управління громадянським суспільством, тому їх подальший аналіз є актуальним питанням сьогодення. Оскільки, ефективно організована діяльність повинна бути визначена за допомогою структури передачі інформації в громадянському суспільстві, через принцип мережі який є найефективнішим інструментом організації цього процесу. З даної обставини й походить мережева логіка, її структура, а також комунікаційний менеджмент. Так, деякі науковці вважають, що участь в самоврядних мережевих структурах – може стати джерелом влади і суспільних змін.

Останньою течією публічного управління є «теорія громадянського суспільства і демократичних перетворень – соціальний менеджмент та принципи автономії і субсидіарності в сучасному управлінні» дана течія найбільш зорієнтована на інтереси громадян [1, 2]. Тому, соціальний менеджмент є наріжним елементом цієї течії. Основними ж важелями у цих елементах є мотивація громадян, їх моральне стимулювання, психологічні особливості, а також інструменти місцевого самоврядування. Узагальнюючи вищезазначене можна зробити такий висновок, що публічне управління спрямовано на задоволення інтересів та потреб громадянина в громадянському суспільстві. Особливістю цієї течії є те, що акцент робиться на суб'єктах управління. Тому, принципи соціального менеджменту базуються на оптимальному поєднанні керованої та керуючої підсистеми, тоді як автономія у прийнятті управлінських рішень в сучасному управлінні, наразі, є актуальною, але на жаль не є абсолютною у всіх її проявах. Розглядаючи субсидіарність, яка тісно пов'язана з процесом децентралізації системи місцевого самоврядування і є різновидом публічної влади слід звернути увагу на особливості концепція місцевого самоврядування, оскільки в країнах Західній Європі цей принцип передбачає чіткий розподіл прав і обов'язків у виконавчій вертикалі з делегуванням повноважень на місцях, де вони можуть найбільш ефективно реалізовуватися.

Таким чином, реформування публічного управління відбувається постійно, цей процес передбачає реалізацію адміністративних реформ в динаміці, тому проблеми та перспективи громадянського суспільства можуть вирішуватися в найбільш ефективних формах.

Література

1. Білявський В.М. Оцінка ефективності соціальних технологій у системі корпоративного управління організацією / В.М. Білявський // Вчені записки ун-ту «КРОК». — Випуск 28 : Том I. — 2011. — С. 21–29.
2. Білявський В.М. Соціальний пакет як інструмент мотивування персоналу торговельного підприємства / В.М. Білявський // Вісник Київ. нац. торг.-екон. ун-ту. — 2007. — № 6 — С. 62–68.
3. Костенок І.В. Інституціоналізація місцевого самоврядування на цінностях громадянського суспільства як складова демократичного державотворення / І.В. Костенок // Соціальний менеджмент і управління інформаційними процесами : [зб. наук. праць / за ред. О.С. Поважного]. — Д. : Донец. держ. ун-т управ., 2012. — С. 36–43.
4. Хлебнікова А.А. Становлення і розвиток інформаційного суспільства в умовах глобалізації: теоретико-методологічний контекст / А.А. Хлебнікова // зб. наук. праць «Гілея». — Випуск 92 : Том 1. — 2015. — С. 170–174.

Економічні науки

ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЛИХ ТА СЕРЕДНІХ ПІДПРИЄМСТВ У ЄВРОПІ

Стрепетова А. М.

студентка економічного факультету

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

м. Дніпро, Україна